

[Indenrigsministeren.]

skal undersøge, i hvilket omfang den lægevidenskabelige uddannelse og forskning dækker de socialmedicinske og lignende fagområder, og stille forslag til en udbygning heraf, skal jeg oplyse, at der i 1972 er oprettet et professorat i almen medicin ved Københavns universitet. Ved oprettelsen af dette professorat forbedres mulighederne for at uddanne læger til den primære sundhedstjeneste, der har et udpræget socialmedicinsk sigte. Det er i øvrigt over for indenrigsministeriet oplyst af Københavns universitet, at det er pålagt de enkelte faglærere at inddrage socialmedicinske synspunkter i undervisningen på alle trin.

Til det sidste punkt i bemærkningerne til forslaget, hvor det foreslåede udvalg opfordres til at tage initiativ til en videnskabelig undersøgelse af naturlægers præparater og ikke-autoriserede helbredelsesmetoder, kan jeg sige, at spørgsmålet om naturmedicinen vil blive overvejet nøje i forbindelse med udarbejdelsen af forslag til den nye lægemiddellov. Som et første led i disse overvejelser har jeg den 14. februar i år anmodet det lægevidenskabelige forskningsråd om at overveje, hvorvidt rådet vil kunne yde fremstillerne af naturmedicin bistand ved tilrettelæggelsen af forsøg, som på et videnskabeligt grundlag kan belyse de pågældende midlers virkninger og eventuelle bivirkninger med henblik på opfyldelsen af betingelsen for registrering. Uanset, at jeg principielt mener, at producenten af naturmedicin på samme måde som andre lægemiddelproducenter må afholde udgifterne ved disse forsøg, har jeg endvidere anmodet forskningsrådet om at overveje, om rådet har mulighed for i særlige tilfælde at yde økonomisk støtte til undersøgelsesprojekter, når der foreligger særlige grunde til at fravige det almindelige princip. I henvendelsen til det lægevidenskabelige forskningsråd har jeg endelig anmodet om rådets vurdering af mulighederne for at gennemføre tilsvarende undersøgelser angående ikke-autoriserede helbredelsesmetoder. Det er på denne bag-

grund min opfattelse, at egentligt udvalgsarbejde om disse problemer ikke vil fremme det fortsatte arbejde.

Ud over de punkter, som er omhandlet i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning, er der imidlertid også på andre sundhedsmæssige områder taget initiativer, som jeg gerne vil nævne ved denne lejlighed.

Den 25. januar i år har jeg nedsat et udvalg, der skal fremkomme med udkast til en ny lov til afløsning af den gældende tandlægelov. Hensigten hermed er i første række at søge tilvejebragt en mere fleksibel tandlægelov, samtidig med at tandlægens pligter som selvstændig medicinalperson med eget ansvarsområde indskræmpes. Derudover skal udvalget specielt tage hensyn til indpasning af tandplejerne i den tandlægemæssige service, idet visse af de virksomhedsområder, der er tiltænkt dem, efter gældende lov udelukkende er forbeholdt tandlæger. Endvidere falder det inden for udvalgets kommissorium at beskæftige sig med tandlægernes organisationsform, dvs. spørgsmål om enmandspraksis kontra distriktsvise klinikdannelser, ligesom det er hensigten, at udvalget skal beskæftige sig med samarbejdet mellem læger og tandlæger.

Endvidere har jeg den 2. marts i år anmodet sundhedsstyrelsen om at nedsætte en embedsmandsgruppe med henblik på en belysning af befolkningens tandsundhedsstatus, udnyttelsen af de forskellige former for tandpleje og behovet for indsats. Yderligere er det aftalt med undervisningsministeren, at der nedsættes en arbejdsgruppe, der skal undersøge, hvilke krav der må stilles til uddannelsen af de praktiserende tandteknikere med henblik på en autorisationsordning eller anden form for offentlig godkendelse.

Endelig skal jeg nævne, at der i efteråret 1972 blev nedsat en særlig ekspertgruppe til at se på lægemiddelforsyningsstrukturen, samt at sundhedsstyrelsen på min anmodning i januar 1973 har nedsat et udvalg til at undersøge problemerne omkring en statslig informationsvirksomhed for lægemidler.